

[Püirschel.]

hjemmel for at ophæve dem, men forgæves. Men saa laver man Love her, der takket være Venstres Medvirken og uheldige Medvirken, som jeg haaber i Aar skal blive rettet, har en saadan Formulering, at Ministeren, som gentagne Gange fremhævet af kommunistiske Talere her i Tinget, praktisk talt administrativt kan ophæve de frivillige Korps. Altsaa, det, som Tinget har nægtet at gøre ad Lovgivningens Vej, det giver man her en Hjemmel til at gøre administrativt — et meget fikst arrangeret lille lovgivningsteknisk, ja, jeg ved ikke, hvad jeg skal kalde det — Greb maaske.

Det er ogsaa karakteristisk for denne Lovgivning, at man medtager Spejderne, Spejderne, som notorisk er en upolitisk og international Organisation, der for saa vidt skulde falde nøje i Traad med det, som man fra den Side til enhver Tid taler om, den internationale Forstaaelse, ikke mindst mellem Ungdommen. Er der nogen, der har gjort noget for at fremme dette Arbejde uden Hensyn til Partiskel, maa det da siges at være Spejderne. Men de maa rammes. Hvorfor? Man kunde jo ganske simpelt undtage dem, hvis man sagde i Loven: „Upolitiske Sportsorganisationer“. Men det tør man ikke, for man ved, at for dette Kriterium kan „De Unges Idræt“ ikke staa, og man tør ikke byde sine egne Folk, at de upolitiske Spejderorganisationer faar Lov til at være uniformeret, de politiske Ungdomsidrætsforeninger ikke. Saa laver man en Lov som den, der er gennemført her, som rammer langt ud over, hvad Formaålet kunde føre til — karakteristisk lige ind til Kernen af, hvad denne Regering har gjort Gang paa Gang paa dette som paa andre Omraader ved sin Lovgivning gennem disse Aar. Det maa vi naturligvis vende os imod.

Ministeren er saa fanatisk en Uniformsmodstander, at han i det radikale Børneblad har skrevet, at den Ungdom, der lader sig klæde i Uniform, det er en skidt Ungdom. (J. P. Nielsen: Hør!). Det glæder mig, at dette vinder Tilslutning fra det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen; men det bedrøver mig, at han derved rammer den socialdemokratiske Ungdom saa haardt, som han gør, thi denne Ungdom er meget stærkt uniformeret, hvilket ogsaa fremgik af det ærede kommunistiske Medlems Tale paa dette Omraade, der karakteristisk nok for Tendensen i den senere Tid her laa paa Fællesfrontens Linie; det var Fællesfronten, den, som man stedse klarere ser tegne sig ude i Verden, og som nu altsaa ogsaa trækker op herinde, Fællesfronten mellem Kommunismen og Social-

ismen — det kniber, og saa finder man hinden. Det er den, som den højtærede Justitsminister vurderer som en skidt Ungdom, den, der klæder sig i Uniform.

Jeg vil gerne have Lov til her at understøtte, at en hel Del af de Ting, der har været diskuteret saa stærkt, om hvem der havde Ansvaret for Optræden ved denne eller hin Lejlighed, kunde have været klaret meget simpelt, hvis de paagældende havde haft Uniform paa. Hvis alle de Medlemmer af Socialdemokratisk Ungdomsforbund, eller hvad det hedder, der var til Stede paa Langelands Plads og lavede Optøjer, havde haft Uniform paa, saa vilde det have været let at paavise, hvor de kom fra. (Ole Bjørn Kraft: Saa havde de ikke lavet dem). Nej, det tror jeg, det ærede Medlem har Ret i; saa vilde Ledelsen have haft Magt til at holde dem hjemme. Derfor vilde for de Organisationers Vedkommende, der har Kommando over deres Medlemmer, utvivlsomt Uniformen være en Støtte i Bestræbelserne for at holde Ro og Fred ved de offentlige Møder, saaledes som det baade fra Ledelsen af De unge Socialdemokrater og fra Ledelsen af De unge Konservative tilstræbes, og jeg synes i øvrigt tilstræbes med Held. Det er jo da glædeligt gaet fremad paa dette Punkt.

Endelig skal jeg gøre en Bemærkning til den kommunistiske Taler, som havde den Dristighed at gøre sig til Talsmand for det, der er god Tone i Rusland, at der skal være Frihed for dem, der har den rette Mening, for dem, der er Kommuniste; til at agitere, marchere o. s. v., men for anderledes tænkende skal der ingen Frihed være. Det er saaledes, de har det i Rusland, og det er det, Kommunisterne derovre, det lille kommunistiske Overklasseparti, de 2—3 Millioner af de 170 Millioner derovre, befinder sig vel ved, en Bevægelse, der terroriserer hele den brede Befolkning, der lever i Rusland. Det er disse Teorier, som dette ærede Medlem nu har den mageløse Dristighed at komme og foreslaa et frit levende Folk. Det er en Dristighed, som virkelig ikke lader sig karakterisere parlamentarisk. Men jeg synes, han skulde vente med at indføre disse Tilstande, indtil de Herrer er blevet lidt flere, end de er i Øjeblikket.

Til Slut vil jeg gerne takke den højtærede Justitsminister, fordi han til sidst gav os et henrivende lille Miniaturebillede. Ministeren sagde: Jeg har været radikal fra min Ungdom, jeg er det fremdeles, og jeg vil aldrig række Haand til et Splittelsesarbejde i den danske Arbejderungdom.